

РЕШЕНИЕ

№ 5737

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **4620** по описа за **2012** година докладвано от съдия Калина Арнаудова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от [фирма] срещу решение от 12.03.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 20019 по описа за 2011 г., Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 15-ти състав. С решението съдът е изменил наказателно постановление (НП) № 22-2202653 от 12.05.2011 г. издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда С.“ – [населено място], с което [фирма] на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000, 00 лв. за нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ като е намалил размера на „имуществената санкция“ на 3 000, 00 лв.

Касаторът, чрез процесуалния си представител, сочи, че решението е постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Излага, че СРС неправилно е приел, че са спазени процесуалните изисквания в административнонаказателното производство при съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаване на НП. В НП е посочено, че нарушението е констатирано на 02.11.2010 г. АУАН е с дата 15.03.2011 г. Предвид това е нарушен чл. 34 от ЗАНН. Соци, че СРС

неправилно е приел, че правоотношенията между [фирма] и Ц. Х. са трудови, като излага подробни мотиви в тази насока. Наред с това СРС не е обсъдил наведените от дружеството факти и обстоятелства за маловажен случай, което превръща решението в немотивиран акт, който следва да бъде отменен. Ако съдът приеме, че е извършено нарушение, то счита за неправилни изводите на СРС относно неприложимостта на чл. 415в от КТ, тъй като нарушението не било отстранено. Още на 10.03.2011 г. [фирма] и Ц. Х. са преуредили отношенията си, като са сключили трудов договор № 159 от 10.03.2011 г. За Ц. Х. не са произлезли каквито и да било вредни последици. Същият до сключване на трудовия договор е получавал уговореното възнаграждение и неговите интереси не са засегнати. Предвид изложеното моли съда да отмени решението на СРС и до постанови решение по съществуващия спор, като отмени наказателното постановление, евентуално – да намали размера на наложената на дружеството санкция, като приеме, че нарушението е маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда С.“ – [населено място], чрез процесуалния си представител, моли съда да отхвърли касационната жалба и да остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и счита, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

За да постанови решението си районният съд приел, че [фирма] е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1 от Търговския закон (ТЗ). На 02.03.2011 г. на дружеството била извършена проверка по съблюдаване на трудовото законодателство в офис на [фирма], находящ се адрес: [населено място], [улица] от служителите на Дирекция „Инспекция по труда – С.“ (ДИТ – С.). Били раздадени писмени декларации на заварените на място работещи лица - Ц. Х., А. М., В. В., П. П., П. Г. и К. Т.. Проверката приключила след представяне на документи от страна на дружеството в ИА „ГИТ“ на 15.03.2011 г. Резултатите от проверката били удостоверени в изготвен Протокол за извършена проверка. На основание чл. 404, ал. 1 от КТ били дадени и съответни задължителни предписания. Бил съставен и АУАН № 22-2202653 от 15.03.2011 г. за нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ от извършилата на място проверка служителка на ИА „ГИТ“ - К. в присъствие на свидетелката по установяване на нарушението - Г. и по съставяне на акта - С.. Предвид правомощията си въз основа на чл. 416, ал. 5 от КТ, директорът на ДИТ - С. издал атакуваното НП, с което на [фирма] била наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000, 00 лв. за нарушение

на чл. 1, ал. 2 от КТ. Тази фактическа обстановка районният съд приел за установена въз основа на показанията на свидетелите К. и Г. и събраните по делото писмени доказателства. При така установената по делото фактическа обстановка съдът е приел, че при издаването на процесния АУАН и оспореното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на санкционния акт. АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни органи и отговарят на императивните изисквания за съдържание заложи в чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. Приел е, че при съставянето на АУАН е спазен срока по чл.34, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН, като е изложил подробни съображения в подкрепа на това. Изложил е и съображения в подкрепа на направените от него изводи, че посочената в НП дата 02.11.2010 г. е в резултат на техническа грешка. Изложил е, че видно от съдържанието на АУАН и обстоятелствената част на НП, безспорно нарушението е установено на 02.03.2011 г., която дата е в корелация със съдържанието на Протокола за извършена проверка. По съществуващото на спора, съдът е приел, че [фирма], в качеството му на работодател, като не е сключило трудов договор с лицето Ц. Х. преди постъпването му на работа, е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от КТ и същото правилно е санкционирано от административнонаказващия орган (АНО). Приел е, че по делото е безспорно установено, че към датата на проверката на ДИТ – С., лицето Ц. Х. е полагало труд като техник, при наличие на определено работно място, определено работно време и регламентирани почивки, срещу определено заплащане, които са елемент от трудово правоотношение. Посочил е, че нарушението е формално и е довършено с постъпването на работника на работа, което в случая е станало преди датата на проверката. Предвид изложеното е счел, че правилно е ангажирана отговорността на дружеството по чл. 414, ал. 3 от КТ. Изложил е, че не намира основания за прилагане нормата на чл. 415в от КТ. Приел е, че в случая нарушението не е отстранено, доколкото по делото няма данни за сключен трудов договор с Х.. Вредните последици за работника Х. за визирания период се състоят в полагането на труд, без същият да работи по трудов договор, какво е точно уговореното му месечно трудовото възнаграждение, което несъмнено засяга правата му на страна по трудовото правоотношение. Съдът е намалил наложената на дружеството имуществена санкция от 5 000, 00 лв. на 3 000, 00 лв., като е изложил, че по делото липсват доказателства, наказаното дружество да е субект и на други нарушения на трудовото законодателство, удостоверени с влезли в сила НП. Посочил е, че задължение на АНО е да докаже както обективните (в случая) елементи от състава на нарушението, така и основанията, подкрепени с доказателства, защо се налага административна санкция в посочен размер.

Административен съд – София град, X-ти касационен състав, след като разгледа по отделно и съвкупност наведените с жалбата касационни основания, намира за установено следното:

Правилно районният съд е приел, че НП и АУАН са издадени от компетентни органи в кръга на предоставените им правомощия. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл. 57 от ЗАНН. Настоящата инстанция споделя изводите на районния съд за допуснатата техническа грешка при издаване на НП, доколкото наред с вярно отразената дата на извършената проверка по спазване на трудовото законодателства в обект стопанисван от дружеството (02.03.2011 г.), неправилно е посочена и друга дата (02.11.2010 г.). По делото липсват твърдения и доказателства на [фирма] да е била извършвана

проверка от страна на ДИТ – С. на 02.11.2010 г. Предвид изложеното съдът приема, че в случая е спазен преклузивният тримесечен срок по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. От събраните в производството пред въззивния съд доказателства безспорно се установява, че [фирма] е осъществило нарушението по чл. 1, ал. 2 от КТ, като не уредило отношението при предоставянето на работна сила от страна на лицето Ц. Х. като трудово правоотношение, поради което правилно на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ му е наложена имуществена санкция. Не е налице и твърдяното от касационния жалбоподател неправилно приложение на чл. 415в от КТ. За да е налице хипотезата на тази законова разпоредба е необходимо нарушението да може да бъде отстранено веднага след установяването му и на второ място - от него да не са произтекли вредни последици за работника и служителя. От представения пред настоящата инстанция трудов договор № 159 от 10.03.2011 г. се установява, че след констатиране на нарушението [фирма] е сключило писмен трудов договор с лицето Ц. Л. Х., считано от 11.03.2011 г., но за лицето Х. са произтекли вредни последици до посочената дата. От 14.12.2010 г. до 11.03.2011 г. той реално е бил лишен от правата и защитата, която наличието на писмен трудов договор му осигуряват, в това число зачитането на положеният труд за трудов и осигурителен стаж, ползването от осигурителни права и т. н. Следва да се отбележи, че нарушенията на чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ са едни от най-тежките нарушения на КТ, тъй като те водят до сериозно засягане на трудовите и осигурителни права на работниците и служителите. Ето защо правилно районният съд е приел, че не е налице основание за прилагане на чл. 415в от КТ.

Що се отнася до размера на наложеното наказание, както правилно е отбелязал районният съд, наказващият орган не е изложил мотиви за причините обосновали решението му да наложи имуществена санкция в размер над минималния. При преценката досежно размера на наказанието настоящата инстанция намира, че при съобразяване на факта, че нарушението е първо за дружеството, липсата на съществено засягане на правата на трети лица, а също така и смекчаващите отговорността обстоятелства – отстраняването на нарушението в месеца в който е установено (със сключването на трудов на 10.03.2011 г.), то обосновано е да се наложи имуществена санкция в размер на специалния минимум от 1 500, 00 лв.

Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваното решение следва да се отмени, като вместо него се постанови друго, с което да се измени НП относно размера на наложената имуществена санкция, като се намали размера ѝ от 3 000, 00 лв. на 1 500, 00 лв.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 12.03.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 20019 по описа за 2011 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15-ти състав, с което е изменено наказателно постановление № 22-2202653 от 12.05.2011 г. издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда С.“ – [населено място], с което [фирма] на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000, 00 лв. за нарушение на чл. 1, ал. 2 от

Кодекса на труда, като е намален размера на „имуществената санкция" на 3 000, 00 лв., и вместо него, постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-2202653 от 12.05.2011 г. издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда С.“ – [населено място], с което [фирма] на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414 , ал. 1 от Кодекса на труда е наложена „имуществена санкция" в размер на 5 000, 00 лв. за нарушение на чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда, като намалява размера на „имуществената санкция" от 5 000, 00 лв. на 1 500, 00 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.